

ORDU VE YÖRESİNDE İMAL EDİLEN KEŞİN YAPILIŞI VE BAZI ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

A STUDY ON SOME PROPERTIES OF KEŞ PRODUCED IN ORDU AND ITS SURROUND

Zekai TARAKÇI, Erdoğań KÜCÜKÖNER, Bayram YURT

Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Süt Teknolojisi Bölümü Van

ÖZET: Bu çalışmada Ordu ilinin değişik yörelerinde üretilen Keşin yapım tekniği ve satışa sunulan Keşlerden 20 adet örnek üzerinde fiziksel, kimyasal ve mikrobiyolojik analizler yapılmıştır. Kimyasal analiz sonuçlarına göre ortalama değerler şöyledir: kurumadde oranı %68.03, su oranı %31.97, yağ oranı %11.35, yağısız kurumadde oranı %56.68, kül oranı %8.33, tuz oranı %7.08, protein oranı %42.34, pH 3.9 ve titrasyon asitliği %2.64 (laktik asit cinsinden) dır. Mikrobiyolojik analiz sonuçlarına göre; toplam bakteri sayısı 5.981 log/g, maya ve kük sayısı 4.686 log/g, laktik asit bakteri sayısı 4.466 log/g, proteolitik bakteri sayısı 4.536 log/g ve lipolitik bakteri sayısı 3.930 log/g olarak bulunmuştur. Analize tabi tutulan Keş örneklerinde koliform grubu bakteriye rastlanmamıştır.

ABSTRACT: In this study, some properties and production method of Kes were determined. According to the chemical results average drymatter 68.03%, water content, 31.97% fat content 11.35%, non-fat drymater 56.68%, total ash content 8.33%, salt 7.08%, protein 42.34%, pH 3.9 and titratable acidity 2.64% (lactic acid) were obtained. The results of microbiological analyses as followed total bacterial count 5.981 log/g, mold and yeast numbers 4.686 log/g, number of lactic acid bacteria 4.466 log/g, proteolotic bacteria 4.536 log/g and liphilotic bacteria counts 3.930 log/g. Coliform bacteri were not seen on the Kes samples analysed.

GİRİŞ

Sütün vücut için en iyi değerlendirme şekli, şüphesiz onun doğrudan doğruya süt olarak içilmesiyle mümkündür, ancak yolla ihtiyaç ettiği değerli besin maddelerinden maksimum şekilde yararlanılabilir. Sütün içilerek tüketimi her zaman mümkün olmaz. Sütün hacimli olması, naklinin zor olması çabuk bozulması gibi sebeplerden dolayı daha dayanıklı mamüllere işlenmesi gerekmektedir.

Ülkemizde üretilen bilinen yaygın süt ürünleri dışında yerel nitelikli ürünler incelenip, geliştirilmeli ve teknolojik üretim için çaba harcanmalıdır. Üniversitelerin ilgili bölümleri bölgesel araştırmalar yaparak üretilen ürünler üzerinde detaylı araştırmalarla yöresel ürünlerimizi endüstriye kazandırma yolları aranılmalıdır. Bundan dolayı bu çalışmada Karadeniz bölgesinin yöresel bir ürünü olarak Keş'in elde edildiği hammadde ve üretim tekniğinin edilmesi, bazı fiziksel, kimyasal ve mikrobiyolojik niteliklerinin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Bugün ülkemizde başta Doğu Anadolu bölgesi olmak üzere bir kısım yörelerde tereyağı yoğurttan yapılmaktadır. Yoğurt bir miktar suyla karıştırıldıktan sonra, bölgenin özellik ve geleneklerine göre, çeşitli yayıklardan geçirilmek suretiyle yağı alınan yoğurdun kalan kısmı, yurdumuzun hemen her tarafında "ayran" adıyla bilinir. Beslenme değeri üstün olan ayran, yağ dışında süt şekeri, protein ve mineral maddeler gibi sütün besin maddelerinin tamamına yakın kısmını içermektedir. Ayranın dayanıklılığı süte oranla fazla olmasına rağmen, özellikle ürettiği aile işletmelerinde niteliğini bozmanı uzun süre saklanması mümkün değildir.

Bu nedenle, halkımız yüksek protein değeri olan ayranın da yararlanma yollarını aramış ve ondan çeşitli şekillerde faydalananmasını bilmiştir. Karadeniz Bölgesinin özellikle Ordu ve çevresinde üretilen kuruta benzer "Keş" adıyla bilinen bir süt ürünümüz de bunlardan birisidir. Bu tür ürünler toplumumuzun beslenmesinde önemli bir yere sahiptir. Yöresel bir ürün olan Keş içerdeği yüksek miktardaki protein nedeniyle, bölge halkının hayvansal protein ihtiyacını karşılamada önemlidir. Ayrıca aileler bunu satarak ek bir gelir elde ederler. Bu çalışma, bu ürünün daha iyi tanınması, fiziksel, kimyasal ve mikrobiyoloji özelliklerinin tespit edilmesi için planlanmıştır.

Bu ürünümüze benzer ürünlerde yapılan çalışmalardan bazıları aşağıda verilmiştir.

Kurut üzerinde yapılan bir araştırmada, ortalama kurumadde oranı %80.03, su oranı %19.97, yağ oranı %11.07, protein oranı %52.35, kül oranı %4.80, tuz oranı %9.11, diğer maddeler %2.70 ve asitlik derecesi 21.2 SH olarak bulmuştur (ERALP, 1953).

AKYÜZ VE GÜLÜMSER (1987)'in, yaptığı diğer bir araştırmada ise; kurut örneklerine ait ortalama değerler şöyledir; kurumadde oranı %79.69, su oranı %20.31, yağ oranı %10.58, yağsız kurumadde oranı %69.12, protein oranı %52.89, kül oranı %11.06, tuz oranı %9.66, ve asitlik derecesi 59.75SH şeklinde dir. Örneklerde ait total mikroorganizma sayısı 8.4×10^3 adet/g, maya ve kük sayıları 5×10^3 adet/g olarak bulmuşlardır ve koliform grubu mikroorganizmaya rastlamadıklarını belirtmişlerdir.

Van ve yöresinde imal edilen kurutlar üzerinde yapılan bir araştırmada ortalama olarak kimyasal bileşim şöyle tespit edilmiştir. Kurumadde %85.51, su %14.48, yağ %8.52, protein %54.64, kül %14.89, tuz %12.18, yağsız kurumadde %77 ve laktikasit cinsinden titrasyon asitliği %1.18'dır. Mikrobiyolojik analiz sonuçlarına göre, ortalama total bakteri sayısı 1.40×10^4 adet/g, maya-kük sayısı 1.4×10^3 adet/g, lipolitik mikroorganizma sayısı 1.4×10^3 adet/g şeklinde bulmuşlardır. Analize tabi tutulan kurut örneklerinde koliform mikroorganizmaya rastlanmamıştır (AKYÜZ ve ark., 1993).

Malatya ile ve çevresi yöresel olarak üretilip, deri tulumlarda olgunlaştırılarak tüketime sunulan çökeleklerin bazı kimyasal, mikrobiyolojik ve duyusal özellikleri araştırılmıştır. Buna göre incelenen örneklerin ortalama olarak kurumadde %38.33, yağ %5.13, kurumaddede yağ %13.19, kül %4.33, kurumaddede kül %11.18, tuz %.3.77, kurumadde tuz %9.72, asitlik %1.06 laktik asit ve pH 4.97 olarak saptanmıştır. Mikrobiyolojik analiz sonuçları ise; toplam bakteri 339.3×10^4 adet/g, maya-kük sayısı 62.4×10^4 adet/g, koliform 24.13×10^2 adet/g, psikofilik bakteri sayısı 3.8×10^2 adet/g termofilik bakteri sayısı 27.6×10^4 adet/g'dır. Örneklerin duyusal puanları ise; tat 27.66, yapı ve kıvam 18.08, görünüş 25.36, koku 8.93 olmuş ve toplam puan 100 üzerinden 89.67 bulunmuştur (KEVEN ve ark., 1998).

KEŞİN YAPILIŞI

Ordu ve yöresinde imal edilen Keş, yoğurdun yayılıarak yağı alındıktan sonra geriye kalan kısımdan (ayran) yapılan kurut benzeri bir ürünüdür. Ayrana az miktar tuz (%0.5) katılarak ısıtılması suretiyle çöktürülür ve elde edilen çökelein suyunun iyice süzülüp içine %1-5 oranında tuz katılarak yoğunlanması ve bez torbalara konup baskıya alınmasıyla suyun büyük bir kısmının uzaklaştırılması sağlanır. Bu şekilde bir kaç gün baskıda kaldıktan sonra tekrar yoğunlaşılmaya çalışılır. Bu aşamayı takiben çökelek sağlam bez torbalara konarak tekrar üzerine ağırlık bırakılır. Daha sonra gölgdede kurumaya bırakılır. Kuruma sırasında Keşlerde boşluk kalmamasına özen gösterilir ve bu şekilde yapının bozulmadan kuruması sağlanır. Son yıllarda Keşin tüketimini daha cazip hale getirmek amacıyla çökeleğe %20-30 oranında yağlı beyaz peynir telemesi katıldıktan sonra yoğunlaşılmayı yapılmaktadır. Kuruduktan sonra Keş kütlesinde mozayık yapıda peynir parçaları görülmektedir.

Analizini yaptığımız keşlerden 7,10,11,12,13,19 ve 20 nolu örneklerde peynir katısına rastlanmıştır. Kurutulan keşlerin ağırlıkları 2 ile 5 kg arasında değişmektedir. Keş, sabah kahvaltılarında, makarnalara katkı olarak, börek yapımında, kullanıldığı gibi bölgesel bazı yemek çeşitlerinde de kullanılmaktadır.

MATERİYAL ve METOT

Materiyal

Ordu ili ve çevresinden şansa bağlı olarak 20 adet keş örneği bez torbalar içerisinde alınmıştır ve bu örnekler kısa sürede Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü araştırma laboratuvarına getirilmiş ve steril kaplara keşlerden örnek alımı yapılmıştır. Keş örneklerinin analizleri tamamlanıncaya kadar buzdolabı şartlarında saklanmıştır.

Metot

Kimyasal Analizler

Keş örneklerinde; toplam kurumadde, yağ, kül ve protein tayinleri KURT ve ark. (1996) tarafından verilen metotlarla yapılmıştır. Tuz tayininde KAPTAN (1969), pH ve titrasyon asitliği (laktik asit cinsinden) tayinleri DEMİRCİ ve GÜNDÜZ (1994)'ün belirttiği metotlar kullanılmıştır.

Mikrobiyolojik Analizler

Toplam Mikroorganizma sayısı için Plate Count Agar (Oxoid) kullanılmıştır (NUNEZ ve ark, 1986) Maya ve Küp sayımında Patato Dextrose Agardan (Oxoid) yararlanılmıştır (TEKİNŞEN ve ATASEVER, 1994).

Koliform mikroorganizma sayısını belirlemeye besi yeri olarak Violet Red bile Agar (Oxoid) kullanılmıştır (HAUSLER, 1972; SPECK, 1990).

Laktik asit bakterilerinin aranmasında MRS agar (Oxoid)'dan yararlanılmıştır (SPECK, 1990)

Proteolitik mikroorganizma sayımında Plate Count Agar (Oxoid) kullanılmıştır (SPECK, 1990).

Lipolitik mikroorganizma sayımında besiyeri olarak Nutrient Agar (Merk) ve yağ emisyonu için mısır özü yağı ve indikatör olarak Nil mavisi kullanılmıştır (KÖŞKER, 1976).

ARAŞTIRMA SONUÇLARI VE TARTIŞMA

Kimyasal Özellikler İle İlgili Araştırma Bulguları

Keş örneklerinde yapılan kimyasal analiz sonuçları Çizelge 1'de verilmiştir. Buna göre kurumadde oranı en düşük %60.69, en yüksek %78.40 ve ortalama %68.03'dır. Elde edilen sonuçları karşılaştırırsak; kurut örneklerinde bulunan (AKYÜZ ve GÜLÜMSER , 1987; AKYÜZ ve ark., 1993) değerlerden daha düşük, KEVEN ve ark (1998)'nın çökelekte buldukları değerlerden daha yüksektir.

Su oranı Çizelge 1'de görüldüğü gibi %21.60 ile %39.31 arasında değişmiş ve ortalama %31.97 bulunmuştur.

Keş örneklerinde bulunan yağ oranları en düşük %4.5, en yüksek %23.5 ve ortalama %11.35 olarak elde edilmiştir. Bu farklılığın nedenleri; keş örneklerinin yapıldığı ayranların değişik aile işletmelerinde farklı usullerle elde edilmesinden ve keşlere değişik oranlarda peynir katılmasından ileri gelmektedir. Keş örneklerinde bulduğumuz ortalama yağ oranları ERAKP'ın (1953), AKYÜZ ve GÜLÜMSER'in (1987), Akyüz ve ark. (1993)'nın kurut örneklerinde buldukları değerlerden daha yüksek olarak gözlenmiştir. Bunun asıl nedeni Keş örneklerinde peynir katkısının bulunmasından kaynaklanmıştır.

Analize tabi tutulan Keş örneklerinin protein oranları; en düşük %31.22, en yüksek %50.68 ve ortalama %42.34 olarak bulunmuştur (Çizelge 1). Bulunan ortalama değerler KEVEN ve ark (1998)'nın çökelekte buldukları değerden oldukça yüksek, ERAKP (1953), AKYÜZ ve GÜLÜMSER (1987) ve AKYÜZ ve ark. (1993)'nın kurut örneklerinde buldukları değerlerden daha düşüktür.

Toplam mineral maddeyi gösteren külün Keş örneklerindeki % oranları en düşük %4.36 en yüksek %14.23 ve ortalama %8.33 şeklinde bulunmuştur (Çizelge 1).

Tuz direkt olarak süt ürünlerinin tad ve aromasını etkiler, su aktivitesini düşürür, istenmeyen mikroorganizmaların gelişmesini önlüyor. Çizelge 1'in incelenmesinden de görüleceği gibi, Keş örneklerine ait tuz oranları en düşük %2.84, en yüksek %13.19 ve ortalama %7.08 olarak bulunmuştur. Elde edilen tuz değerleri kurutlarda bulunan değerlerden daha düşük (ERAKP, 1953; AKYÜZ ve GÜLÜMSER, 1987; AKYÜZ ve ark., 1993) çökelekte bulunan tuz değerlerinden daha yüksektir (KEVEN ve ark., 1998).

Çizelge 1'den izleneceği gibi, Keş örneklerine ait yağız kurumadde miktarı %43.49-%64-98 arasında değişmiş olup, ortalama değer %56.68'dir.

Keş, yoğurttan tereyağı yapımından sonra arta kalan ayranın değerlendirilmesiyle milli ekonomiye katkı sağlamaşası yanında özellikle köylerde yaşayan halkımızın başta protein ihtiyacı karşılaması yönünden önemli bir kaynaktır. Son zamanlarda Keş tüketimini artırmak amacıyla, peynir katkılı Keş yapılmasıyla yağ ve mineral madde ihtiyacının karşılanması arasında önemli bir kaynak olduğu anlaşılmaktadır. Ancak yüksek oranda hayvansal protein içeren Keş yapımında kullanılan ayranın iyi bir şekilde ısıtılp, hijyenik şartlarda kurutulup kurumaddesinin yükseltilmesi gerekmektedir. Keşin iç kısmında kesinlikle boşluklar oluşmadan kurutulup muhafaza altına alınması, depolama döneminde olusabilecek bozulmaların önlenmesi için gereklidir. Kurutma işleminin sabit sıcaklığındaki ortamlarda yapılması gerekmektedir. Belirli bir zaman diliminde kurumanın sağlanmasıyla mikrobiyolojik gelişme azalacaktır. Bu durumda asitliğin uygun değerlerde kalması sağlanacaktır. Belirtilen hususlara dikkat edilirse sonuçta kimyasal ve mikrobiyolojik yorden uygun, besin değeri yüksek Keş üretimi yapılmış olacaktır.

KAYNAKLAR

- AKYÜZ, N., GÜLÜMSER, S. 1987. Kurutun yapımı ve bileşimi üzerine bir araştırma. *Gıda*. 12(3): 185-191.
- AKYÜZ, N., COŞKUN, H., BAKIRCI, İ., ÇON, A.H. 1993. Van ve yöresinde imal edilen kurutular üzerinde bir araştırma *Gıda*. 18 (4): 253-257.
- DEMİRCİ, M., GÜNDÜZ, H.H. 1994. Süt Teknoloğunun El Kitabı. Hasat Yayıncılık. İstanbul.
- ERALP, M. 1953. Kurut yapılışı ve terkibi. Ankara Ün. Ziraat Fak. Yılığı Fasikül 3-4: 201-2018.
- HAUSLER, W.J. 1972. Standard methods for the examination of dairy products, 14th ed. American Public Health Association, Washington, D.C.
- KAPTAN, N., 1969. Süt ve Mamülleri Uygulama Klavuzu. Ankara Ünv. Ziraat Fakültesi Yayınları. No: 378, Ankara.
- KEVEN, F., HAYALOĞLU , A. KONAR, A. 1998. Malatya İlinde tüketilen deri tulumlarda olgunlaştırılmış çökeleklerin bazı özellikleri. V. Süt ve Süt ürünleri sempozyumu. 185,194. Tekirdağ.
- KÖŞKER, Ö. 1976. Süt Mamülleri Mikrobiyolojisi ve Hijyeni Uygulama Klavuzu. Ankara Ünv. Ziraat Fakültesi Yayınları. No: 585, Ankara.
- KURT, A., ÇAĞLAR, A. 1988. Peskütenin kimyasal ve mikrobiyolojik özellikleri üzerinde bir araştırma. *Gıda*. 13(5): 341-347.
- KURT, A., ÇAKMAKÇI, S., ÇAĞLAR, A. 1996. Süt ve Mamülleri Muayene ve Analiz Metotları. Atatürk Ünv. Ziraat Fak. Yayın No: 252/d Erzurum.
- NUNEZ, M., GARCIA, A.C., RODRIGUEZ, M.M., MEDINA, M., AND GAYA, P. 1986. The effect of ripening and cooking temperatures on proteolysis and lipolysis in Manchego cheese. *Food Chemistry* 2:115-123.
- SPECK, M.L. (ed). 1990. Compendium of methods for the microbiological examination of foods. American Public Health Association, Washington, D.C.
- TEKİNSİN, O.C., ATASEVER, M. 1994. Süt Ürünleri Üretiminde Starter Kültürler. Selçuk Üniv. Vet. Fak. Yayın Ünitesi, S. 1-150, Konya.